

[Christmas Møller.]

været bedre for ham, om han havde fulgt Raadet.

Til det ærede Medlem Hr. Povlsen vil jeg gerne sige, at naar han taler om Tonen i den offentlige Forhandling, saa synes jeg, at det ærede Medlem, naar han fører den Tale frem, saaledes som han gjorde det, skulde nævne Eksempler, at det ærede Medlem skulde rejse det Spørgsmaal og besvare det: Har den nuværende oppositionelle Presse af Betydning, den, der tilhører Konservatismen og Venstre, ført et Sprog som det, Statsministeren og Undervisningsministeren førte? Enhver ved, at det ikke er Tilfældet. At en eller anden Lap Papir skriver et eller andet, har ingen Interesse i den Forbindelse — noget, alle jo fordommer. Derfor er Spørgsmaalet da ogsaa, om det ikke med den gældende Lovgivning er muligt at træde op mod flagrante Misbrug.

Med Hensyn til Uniformsforbudet vil jeg i Anledning af en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Axel Dam, sige, at det er vor Hensigt, at dette Spørgsmaal rejses under Behandlingen i Udvalget.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ønsker jeg at sige, at naar det ærede Medlem talte om Det konservative Folkeparti som Opsamlingsstedet for utilfredse, saa bør det ærede Medlem lægge Mærke til, at der fra min og fra anden Side i Partiet fuldkommen klart og bestemt er taget Afstand f. Eks. fra en økonomisk Bevægelse — økonomisk i Gaaseøjne — som J. A. K., ganske klart og tydeligt, og at man over for yderliggaaende Krav paa Kronopolitikkens Omraade og med Hensyn til andre yderliggaaende Krav klart, tydeligt og ansvarsfuldt har gjort det samme.

Nej, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen burde meget hellere klart og tydeligt give til Kende, om Kommunistisk Partis Repræsentanter her i Tinget alene ønsker at arbejde paa det lovlige Grundlag, som Loven giver, om de vil det eller ikke. Eller om man skal bygge paa den meget stærke Formodning, ja, man kan vel sige noget mere, man kan have om, at de baade med Hensyn til Midler og Formaal har andre Hensigter.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var Historiker og mindedes Tiden under Estrup som omtrent af samme Beskaffenhed som den nuværende i Tyskland og Rusland. Jeg kan jo godt forstaa, at det høje Ting smilede ad det ærede Medlem. Det var nemlig ganske meningsløs Tale. Men naar det ærede Medlem saa sagde, at *det* vilde

Højre dengang, saa vil jeg hertil bemærke, at vi har altid klart givet til Kende, at vi ikke mener at have nogen Forpligtelse til at forsvare den Politik, de Metoder, som Højre paa alle Omraader førte igennem. Men det forjættende er, ærede forhenværende Minister, at med Optagelsen af Systemet fra dengang melder det Spørgsmaal sig: Hvorledes gik det Magthaverne fra Firserne? De smuldrede hen, bl. a. fordi de anvendte slige Midler. Paa samme Maade vil det naturligtvis gaa de Herrer. Det er ikke af Om-sorg for dem, jeg siger dette, men fordi det er vor faste og inderligste Overbevisning, at ved den Slags Metoder fremmer man ikke en sund og god Udvikling i Folket.

Naar det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen talte om, at vi vilde forsvare Lov-overtrædere, maa jeg tilbagevise denne Paa-stand fra det ærede Medlem som den Usømmelighed, den er. Vi vil ikke og har aldrig forsvaret Lovovertrædere. Men jeg har sagt: en Lovgivning som den om Uniformsforbudet skaber mange Steder en Lyst til at gaa lige til Grænsen, maaske over Grænsen. Jeg beder om, at man vil studere Historien, og man vil se Eksempler derpaa Gang paa Gang. Det er ikke et Forsvar for de paagældende, men ganske simpelt en Erkendelse af, hvorledes Forholdene udvikler sig.

Til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen vil jeg videre sige, at det efter min Opfattelse er et Tegn paa overordentlig Svaghed hos Socialdemokratiet og hos Regeringen, at man mener det nødvendigt nu at benytte den Slags Metoder.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger. Jeg vil først sige til Ministeren, at han ikke kan benægte, at den Maade, paa hvilken de unge Konservative blev behandlet af Myndighederne, var en anden end den, hvorpaa Socialdemokratisk Ungdom blev behandlet, og der *var* ingen Forskel paa de Handlinger, som man i det ene Tilfælde angreb og i det andet Tilfælde saa igennem Fingre med.

Naar den højtærede Justitsminister tillader sig at sige, at Offentlighedens Blik er rettet mod hele den konservative Rigsdagsgruppe, vil jeg svare den højtærede Minister: Det er i Virkeligheden fuldkommen usømmeligt af Ministeren at tale om en stor Gruppe inden for Tinget paa den Maade, han gjorde; saa længe Sagen er paa det Stadium, den er, maa man dog sige, at det maa være *alle*, som der kan være Tale om har givet dette Dokument fra sig, som Opmærksomheden maa være rettet imod. Den højtærede Justitsminister, netop